

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/327/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1718201643
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1718201643.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváariovej, v právnej veci manželky (matky): W. C. T., O. Š. L. XX.XX.XXXX, J. C. O. XX, T., štátny občan SR, zastúpenej: Advokátska kancelária Zuzana Papšíková, s.r.o., so sídlom Jégého 8, Bratislava a manžela (otca): W. C. T., L. XX.XX.XXXX, P. J. Y. X. XX, D., P.Č. P. X, D., štátny občan SR, zastúpeného : JUDr. Alexandra Machanová, advokátka so sídlom Mierové nám. 19, Senec, o návrhu na rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom T.: I., L. XX.XX.XXXX, P., L. XX.XX.XXXX S. L., L. XX.XX.XXXX, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, Krátka 1, Senec, na odvolanie manželky (matky) a manžela (otca) proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 20.05.2021, č.k. 38P/239/2018-474, jednomyseľne, taktó

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutom výroku o výživnom a v závislom výroku o trovách konania m e n í tak, že otec je p o v i n ý prispievať na výživu maloletých detí T. I., nar. XX.XX.XXXX sumou 280 eur, P., nar. XX.XX.XXXX sumou 260 eur a L., nar. XX.XX.XXXX sumou 200 eur, ktoré sumy je povinný zasielať k rukám matky maloletých vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc právoplatnosťou výroku rozsudku o rozvode manželstva.

Vo zvyšku sa návrh matky v tejto časti z a m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku :

- rozviedol manželstvo Ing. C. T., nar. XX.XX.XXXX v G. a W. C. T., rod. E., nar. XX.XX.XXXX v T., uzavreté dňa XX.XX.XXXX, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu T., vo zväzku 8, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom XX,

- schválil rodičovskú dohodu, podľa ktorej sa maloleté deti: I. T., nar. XX.XX.XXXX, P. T., nar. XX.XX.XXXX a L. T., nar. XX.XX.XXXX zverujú na čas po rozvode manželstva do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Styk otca s maloletými deťmi: I. T., nar. XX.XX.XXXX, P. T., nar. XX.XX.XXXX a L. T., nar. XX.XX.XXXX upravil na každý párny kalendárny týždeň v čase od piatku od 16.00 hodiny do nedele do 16.00 hodiny, s výnimkou sviatkov a prázdnin s tým, že každý prvý párny týždeň si otec detí prevezme a odovzdá v mieste aktuálneho bydliska matky detí a každý druhý párny týždeň matka deti odovzdá a prevezme v mieste aktuálneho bydliska otca detí, každoročne počas letných prázdnin v čase od 16.07. od 16.00 hod. nepretržite do 31.07. do 16.00 hod. a v čase od 15.08. od 16.00 hod. nepretržite do 31.08. do 16.00

hod., každoročne počas vianočných sviatkov a zimných školských prázdnin v čase od 29.12. od 16.00 hod. nepretržite do 06.01 do 16.00 hod., v každom párnom kalendárnom roku počas jarných prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky v čase od posledného dňa školského vyučovania pred školskými prázdninami od 16.00 hod. do nedele nasledujúcej po poslednom dni prázdnin do 16.00 hod., v každom nepárnom roku počas veľkonočných sviatkov a prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky v čase od posledného dňa školského vyučovania pred prázdninami od 16.00 hod. a do posledného dňa školských prázdnin do 16.00 hod., v každom roku počas jesenných prázdnin vyhlásených Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky v čase od posledného dňa školského vyučovania pred prázdninami od 16.00 hod. do posledného dňa prázdnin do 16.00 hod. s tým, že otec si maloleté deti prevezme v mieste aktuálneho bydliska matky a matka si po ukončení styku prevezme maloleté deti v mieste aktuálneho bydliska otca. Vo výroku ďalej deklaroval, že otec je oprávnený stykať sa s maloletými deťmi I.m, P. a L. T. telekomunikačnými prostriedkami a prostriedkami elektronickej komunikácie formou hovorov a video hovorov každý kalendárny týždeň v utorok a vo štvrtok v čase od 19.00 hodiny do 20.00 hodiny s tým, že matka je povinná zabezpečiť uvedenú formu kontaktu tým, že v stanovenom čase zabezpečí prítomnosť maloletých detí pri technicko-komunikačných prostriedkoch.

- otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu maloletých detí KS.h: I., nar. XX.XX.XXXX sumou 280 eur, P., nar. XX.XX.XXXX sumou 260 eur a L., nar. XX.XX.XXXX sumou 200 eur, ktoré sumy je povinný zasielať k rukám matky maloletých vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku,

- deklaroval, že účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

2. Výrok o rozvode manželstva právne odôvodnil čl.1, § 18, § 19, § 23 ods.1,2,3 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“) a vecne tým, že v danom prípade sú splnené všetky zákonné podmienky rozvodu manželstva účastníkov konania. Konštatoval, že vzťahy medzi manželmi sú vážne narušené a trvalo rozvrátené tak, že ich manželstvo nemôže plniť svoj spoločenský účel, účastníci ako manželia spolu nežijú, intímne sa nestýkajú a ani spolu nehospodária. Na základe uvedeného mal za zrejmé, že manželstvo účastníkov konania neplní ani jednu z funkcií manželstva tak, ako to vyžaduje Zákon o rodine a tento stav je dlhodobý. Za hlavnú príčinu rozvratu manželstva ustálil diametrálne odlišné názory manželov na zásadné oblasti ich spolužitia, čo sa prejavilo aj pri formulovaní príčin, ktoré z pohľadu manželov viedli k rozvratu ich manželského vzťahu, pričom výrazným zdrojom konfliktov medzi manželmi bola tiež oblasť finančného hospodárenia a materiálneho zabezpečovania rodiny, ktoré všetky skutočnosti napokon viedli k vzájomnému citovému odcudzeniu medzi nimi a nezájmu o udržanie manželského spolužitia. Súd prvej inštancie mal ďalej za to, že rozvod manželstva účastníkov konania je i v záujme maloletých detí, z tohto manželstva pochádzajúcich.

3. Výroky týkajúce sa úpravy práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode súd prvej inštancie právne odôvodnil § 24 ods.1,3,4, § 25 ods.1, § 62 ods.1,2,4,5, § 75 ods.1, § 76 ods.1, § 78 ods.1 Zákona o rodine konštatujúc, že otec maloletých detí napokon súhlasil s tým, aby boli deti na čas po rozvode manželstva zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať ich a spravovať ich majetok budú obaja rodičia. Zároveň rodičia v priebehu konania dospeli ku konsenzu aj v otázke úpravy styku otca s deťmi (vrátane práva otca kontaktovať deti telekomunikačnými prostriedkami a taktiež v časti preberania a odovzdávania detí, s ohľadom na vzdialenosť miesta bydliska rodičov). Z uvedeného dôvodu sa preto súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobnejšie nezaoberal argumentáciou rodičov, týkajúcou sa predmetných oblastí výkonu ich rodičov práv a povinností, a to aj s prihliadnutím na to, že svoj konsenzus v otázke zverenia maloletých detí, zastupovania a správy ich majetku a úpravy styku otca s deťmi, formulovali ako rodičovskú dohodu, ktorú súd schválil.

4. K medzi rodičmi spornej otázke určenia výživného zo strany otca voči maloletým deťom (matka navrhovala sumu 350 eur mesačne u I., 300 eur mesačne u P. a 250 eur mesačne u L., otec navrhol sumu po 200 eur na synov a 100 eur na dcéru) súd prvej inštancie poukázal na to, že pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti vychádza jednak zo skúmania odôvodnených potrieb každého maloletého dieťaťa, ktoré sú rôzne vzhľadom na vek, zdravotný stav, spôsob vzdelávania, nadanie či záujmy a zároveň vychádza z reálnych možností a schopností rodičov plniť si svoju vyživovaciu

povinnosť. Zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamená mechanickú rovnosť, kritéria na strane rodičov sa posudzujú vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane detí a keďže ide o osobné právo dieťaťa, súd vymedzuje vyživovaciu povinnosť voči každému dieťaťu na základe jeho individuálnych potrieb. Pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti zohrávajú zásadnú úlohu náklady na odôvodnené potreby a záujmy každého maloletého dieťaťa, pričom z obsahu tohto pojmu je zrejmé, že sa jedná o také potreby a záujmy, ktoré je nevyhnutné u maloletých detí vynakladať v záujme ich zdravého a všestranného vývinu a rozvoja, s ohľadom na všetky ostatné skutočnosti prípadu, vrátane celkových pomerov oboch rodičov.

5. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že maloletý I. v šk. roku 2020/2021 navštevuje 7. ročník ZŠ v T., stravuje sa v školskej jedálni (stravné predstavuje cca 26 eur mesačne), v súvislosti s návštevou školy mu matka zabezpečuje školské potreby a pomôcky, hradí povinné poplatky v rámci školy a aktivity poriadané školou v priemere v sume 26 eur mesačne, zdravotný stav maloletého je v zásade dobrý, je astmatikom, v čoho dôsledku užíva medikamentóznú liečbu, s nákladmi 42 eur mesačne, nosí dioptrické okuliare s nákladmi minimálne 90 eur ročne, je vedený v alergologickej, pneumologickej, fyzioterapeutickej, logopedickej a stomatologickej ambulancii s poplatkami spojenými s návštevami v sume cca 26 eur mesačne, matka hradí maloletému ročný poplatok v Centre voľného času v sume 60 eur, dieťa navštevuje tenis (12 eur mesačne), capoiery (12 eur mesačne), robotický krúžok (10 eur mesačne), navštevuje tiež kurz angličtiny s poplatkom 50 eur mesačne. Maloletý P. v šk. roku 2020/2021 navštevuje 5. ročník ZŠ v T., stravuje sa v školskej jedálni (stravné cca 26 eur mesačne), v súvislosti s návštevou školy mu matka zabezpečuje školské potreby a pomôcky, hradí povinné poplatky v rámci školy a aktivity poriadané školou v sume 26 eur mesačne, zdravotný stav maloletého je v zásade dobrý, nosí ortopedické vložky do topánok, kde ročné náklady, po odpočítaní príspevku zdravotnej poisťovne, predstavujú čiastku 120 eur (80 eur x 2x do roka mínus 40 eur príspevok zdravotnej poisťovne), nosí dioptrické okuliare s nákladmi minimálne 96 eur ročne, je vedený v pediatrickej, fyzioterapeutickej, logopedickej a stomatologickej ambulancii, s poplatkami spojenými s návštevami v priemere 17 eur mesačne, matka hradí maloletému ročný poplatok v Centre voľného času v sume 60 eur, dieťa navštevuje karate (12 eur mesačne), hru na gitaru (9 eur mesačne), počítačový krúžok (9 eur mesačne), robotický krúžok (10 eur mesačne), navštevuje kurz angličtiny (50 eur mesačne) a raz týždenne chodí na hipoterapiu s poplatkom 10 eur za jednu hodinu. Maloletá L. v šk. roku 2020/2021 navštevuje Materskú škôlku v T., je predškolačka, povinné poplatky a stravné v škôlke predstavujú dovedna čiastku 22 eur mesačne, jej zdravotný stav je dobrý, nosí dioptrické okuliare s nákladmi minimálne 102 eur ročne, chodí na preventívne stomatologické prehliadky s nákladmi cca 30 eur ročne a pediatrické prehliadky, kde náklady predstavujú čiastku cca 30 eur ročne. Matka hradí maloletej ročný poplatok v Centre voľného času v sume 60 eur, dieťa navštevuje krúžok ľudového tanca (9 eur mesačne), gymnastiku (9 eur mesačne) a jump trampolíny (12 eur mesačne). Všetkým deťom matka zabezpečuje veci na ošatenia obuv, ako aj všetky veci bežnej dennej potreby a spotreby, maloletý I. a P. majú k dispozícii vlastný mobilný telefón, ktorý používajú a kde náklady predstavujú čiastku po 5 eur mesačne.

6. Pokiaľ ide o pomery rodičov, súd prvej inštancie zistil, že matka je živnostníčkou s predmetom činnosti stavebníctvo, statika stavieb s tým, že vykonáva práce pre firmu D. SK, s.r.o., jej priemerný mesačný netto príjem predstavuje čiastku cca 1 100 eur, iné príjmy nemá. Je poberateľkou rodinných prídavkov na maloleté deti. Spolu s deťmi obýva byt v T., ktorý je v jej výlučnom vlastníctve, nadobudla ho v dedičskom konaní po svojom otcovi. Náklady spojené s bývaním pozostávajú z čiastky 232 eur mesačne nájomné, 34 eur mesačne elektrina, 20 eur mesačne plyn, 20 eur mesačne voda, 27 eur mesačne TV, internet a koncesionárske poplatky, 5 eur mesačne daň a 8 eur mesačne komunálny odpad. S deťmi býva sama, s nikým nevedie spoločnú domácnosť. Otec je zamestnaný v K., a. s. ako samostatný odborný technický pracovník predvýrobnej prípravy, jeho priemerný mesačný netto príjem predstavuje čiastku cca 1 514, 26 eur, okrem toho má príjem z prenájmu bytu na K. ulici v J. vo výške 890 eur mesačne/brutto s tým, že náklady spojené s užívaním bytu predstavujú čiastku 192,08 eur mesačne zálohová platba za byt, 18,70 eur mesačne platba za parkovacie miesto, 50 eur mesačne elektrina, 28,48 eur mesačne TV, 4,64 eur mesačne koncesionárske poplatky a ročná poisťka bytu v sume 139,89 eur. V roku 2018 otec odpredal obchodné podiely v spoločnostiach D. s.r.o. a D. Sk, s.r.o., kde čistý zisk z predaja predstavoval čiastku cca 311 000 eur, v roku 2019 odpredal svoje obchodné podiely v spoločnostiach XBUILD s.r.o. a tiež V. SC s.r.o., pričom za ich predaj dostal sumu 100 000 eur, ktoré, podľa vlastných vyjadrení, použil na splatenie daní, v roku 2020 odpredal byt na N. ulici v J. za čiastku 160 000 eur. Otec sám obýva rodinný dom na ulici P. XX, D., ktorý je v podielovom spoluvlastníctve manželov, je zaťažený hypotekárnym úverom poskytnutým v celkovej výške 100 000 eur s mesačnou splátkou 423,35 eur vrátane úroku.

Okrem toho sa v roku 2020 zaťažil bezúčelovým úverom vo výške 26 500 eur, kde mesačná splátka úveru predstavuje čiastku 349,19 eur mesačne. Náklady otca spojené s užívaním domu pozostávajú z čiastky 95 eur mesačne plyn, 106 eur mesačne elektrina, 17,90 eur + 20,30 eur vodné a stočné, 7,66 eur mesačne komunálny odpad, 24 eur mesačne poisťka na dom a 76,80 eur mesačne TV + internet + mobilný telefón. Rodičia majú tiež v BSM 4/5-iny rodinného domu na adrese Y. X. v D., v ktorom žijú manželovi rodičia, ktorí zároveň vlastnia zostávajúcu 1/5-inu domu. Okrem toho majú v BSM byt v Londýne, ktorý sa do novembra 2020 prenajímal za čiastku 2 400 libier mesačne, avšak aktuálne sa neprenajíma a náklady spojené s jeho vlastníctvom predstavujú čiastku cca 600 - 700 libier mesačne, čo na jedného z manželov predstavuje čiastku cca 300- 350 libier.

7. Súd prvej inštancie mal za potrebné mať na zreteli skutočnosť, že najväčším zdrojom konfliktov medzi rodičmi, bolo usporiadanie ich majetkových vzťahov a ich vysporiadanie (kde sa rodičia nedokážu ani len čiastočne dohodnúť), čo zásadným spôsobom ovplyvnilo aj ich postoj k úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode predovšetkým v otázke určenia výživného zo strany otca voči deťom (súd prvej inštancie mal aktuálne vedomosť civilných žalobách, týkajúcich sa spoločného majetku manželov). V tejto súvislosti poukázal na to, že ohľadom príjmových a majetkových pomerov, ako aj svojich schopností a možností, obaja rodičia počas konania zavádzali, zjavne si uvedomujúc, že niektoré okolnosti by bolo možné preukázať len veľmi obtiažne, resp. vôbec; čiastočne ich však bolo možné odvodiť zo spôsobu života oboch rodičov a jednotlivých krokov, ktoré oni sami v priebehu konania urobili a na ktoré súd v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal. Maloletí I. a P. sú školopovinné deti, navštevujúce druhý stupeň ZŠ, maloletá L. je predškolačka, s predpokladaným nástupom na základnú školu, čo so sebou prináša náklady, ktoré musia rodičia uhrádzať a ktoré sú tvorené povinnými poplatkami v rámci školy, zakupovaním učebníc, zabezpečením školských potrieb a pomôcok a v neposlednom rade aktivitami poriadanými školou, ktoré sú vždy spojené s adekvátnym finančným zabezpečením, pričom tieto náklady je potrebné premietnuť do úhrad nákladov na odôvodnené potreby detí (do výšky výživného). Na výšku týchto výdavkov, resp. na ich posúdenie, nemala pandemická situácia vplyv, keďže v danom prípade sa jedná o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode, kedy je zrejmé, že prezenčná forma výučby sa postupne obnovuje na celom území našej krajiny. Nadôvažok nemožno opomenúť, že v čase dištančnej výučby sú na strane maloletých detí čiastočne znížené náklady priamo spojené s prezenčnou formou výučby a denným dochádzaním do školy, avšak na strane druhej sú zvýšené náklady spojené s tým, že deti sú neustále v domácom prostredí, kde sa i počas celého dňa stravujú, k realizácii dištančnej formy výučby potrebujú adekvátnu výpočtovú techniku, príslušné vybavenie a pod. Záver o tom, že počas dištančnej formy výučby sú náklady na vzdelávanie detí nižšie, nemá podľa názoru prvoinštančného súdu opodstatnenie a nezodpovedá reálnemu stavu vecí. Na strane všetkých detí je tiež prítomná záujmová činnosť, ktorej sa venujú a ktorá je spojená s pravidelným vynakladaním finančných prostriedkov a zastrešovaním príslušných nákladov. Jedná sa pritom o činnosti, ktoré sú pre maloleté deti bezpochyby prospešné a za predpokladu, že je v možnostiach a schopnostiach rodičov tieto uhrádzať, zaraďujú sa medzi odôvodnené potreby detí, keďže prispievajú k ich všestrannému rozvoju. Všetky tieto aktivity pritom deti realizujú už nejaký čas a bolo tomu tak i v čase spolužitia rodičov, ktorú skutočnosť otec nenamietal. Matka má napokon v súvislosti so starostlivosťou o výživu a výchovu detí aj existenčné náklady, spojené so zabezpečením bývania, stravy, ošatenia a obuvi, hygienických a kozmetických potrieb a ostatných potrieb, ktoré všetky náklady je potrebné premietnuť do výšky vyživovacej povinnosti voči deťom zo strany povinného rodiča.

8. Súd prvej inštancie v rozhodnutí konštatoval, že matka v priebehu konania vyčíslila priemerné mesačné náklady na výživu a výchovu detí, v zásade sa jedná o bežné náklady na starostlivosť o maloleté deti vo veku I., P. a L., skladba ich potrieb a výška nákladov na ich uspokojovanie je porovnateľná s výdavkami na odôvodnené potreby a záujmy maloletých detí v ich veku tak, ako sú súdu známe z jeho rozhodovacej činnosti. Matka v drivej časti nákladov na deti neuvádzala žiadne výdavky, ktoré by súd mohol vyhodnotiť ako nedôvodné alebo vynakladané v neprimeranej výške. Výnimku tvorili náklady na ošatenie a obuv u maloletých detí, ktoré súd považoval za neprimerané (I. 155 eur mesačne, P. 110 eur mesačne a L. 130 eur mesačne) a pri ustálení nákladov na odôvodnené potreby detí ich zohľadnil vo výške, ktorá je pre deti v ich veku štandardná (cca 40-50 eur mesačne na každé dieťa). Nespochybnil skutočnosť, že matka tieto finančné prostriedky na ošatenie a obuv u detí vynakladá, resp. vynaložila, jedná sa však o neprimerane vysoké výdavky a za predpokladu, že rodič, osobne starajúci sa o maloleté dieťa, vynakladá na ošatenie a obuv detí finančné prostriedky v matkou deklarovanom rozsahu, robí tak na základe vlastného uváženia, bez nadväznosti na skutočné potreby maloletých detí.

Nezohľadnil ani náklady matky na vreckové, poskytované starším deťom a ani náklady na voľnočasové aktivity s ohľadom na to, že otec realizuje styk s deťmi v pravidelnom rozsahu, čas s deťmi trávi aktívne, absolvuje s nimi aj dovolenky, pričom hradí všetky náklady s tým spojené. V tejto súvislosti poukázal na to, že voľnočasové aktivity s deťmi si každý rodič koriguje podľa vlastných preferencií a tieto sú vždy závislé od finančných možností rodičov. V ostatnom dal otcovi maloletých detí do pozornosti, že všetky ostatné náklady sú zo strany matky vynakladané v štandardnom a primeranom rozsahu, všetky ňou uvádzané položky tvoria materiálne zabezpečenie starostlivosti o deti a sú tak určujúcim faktorom pri určení výšky výživného zo strany otca ako povinného rodiča. Otcovi navrhovanú výšku výživného posúdil za neadekvátnu a nezodpovedajúcu reálnym nákladom na odôvodnené potreby a záujmy maloletých detí, a to ani s ohľadom na rozsah styku otca s deťmi. Otcovi dal do pozornosti pravidelné mesačné výdavky vynakladané matkou : pomerná časť nákladov spojených s bývaním 86,50 eur mesačne (346 eur/4 členovia domácnosti), stravné v škole 26 eur mesačne u I. a P. a cca 15 eur mesačne u L., strava v domácom prostredí cca 130 eur mesačne u I. a u P. a cca 100 eur mesačne u L., ošatenie a obuv v sume cca 40 - 50 eur mesačne u každého z detí, záujmová činnosť na strane detí, ktorá len v základných poplatkoch predstavuje u I. čiastku cca 89 eur mesačne (ročný poplatok Centru voľného času, anglický jazyk, tenis, capoierra, robotický krúžok), u P. čiastku 95 eur mesačne (ročný poplatok Centru voľného času, anglický jazyk, karate, gitara, počítačový krúžok, robotický krúžok) a u L. čiastku 35 eur mesačne (ročný poplatok Centru voľného času, krúžok ľudového tanca, gymnastiku a jump trampolíny), a to bez ďalších prídavných nákladov ako je športové ošatenie, výbava a pod.; zdravotná starostlivosť vrátane preventívnych prehliadok a lekárskeho kontrol + lieky + pomôcky, čo u I. predstavuje čiastku cca 76 eur mesačne, u P. čiastku 35 eur mesačne a u L. čiastku 15 eur mesačne. U I. sa tak jedná celkovo o čiastku cca 447,50 eur mesačne, u P. o čiastku cca 412,50 eur mesačne a u L. o čiastku cca 291,50 eur mesačne, v ktorom výpočte nie sú zahrnuté náklady spojené s návštevou školy, (poplatky, školské potreby a pomôcky, učebnice, aktivity poriadané školou), hygienické a kozmetické potreby detí, ani výdavky na veci bežnej dennej spotreby, prirodzene sa vyskytujúce v živote každého dieťaťa, ktoré nemožno exaktne vyčíslieť. Z uvedeného mal za zrejmé, že otcovi navrhované čiastky na výživu detí by boli nedostatočné a nepokrývali by ani pomernú časť nákladov na ich základné potreby. Rovnako však vzhliadol za neprimeraný aj návrh matky na určenie výživného zo strany otca (350 eur, resp. 300 eur a 250 eur mesačne) poukazujúc i na to, že to bola matka, ktorá sa odšahovala s deťmi do T., vzdalenej cca 160 km od Senca, čím vznikli otcovi cestovné náklady. V neposlednom rade zohľadnil aj rozsah realizácie styku otca s deťmi a poskytovanie vecných plnení deťom zo strany otca, ktorý čas s deťmi trávi aktívne, s čím sú spojené náklady.

9. Podľa názoru súdu prvej inštancie pri posudzovaní výšky výživného zo strany otca voči deťom, zohrávali v danom prípade významnú úlohu majetkové pomery a celkové možnosti a schopnosti rodičov, kde najmä na strane otca maloletých detí súd identifikoval určité okolnosti, ktoré bolo potrebné zohľadniť (finančné prostriedky z predaja obchodných podielov vo firmách otca, kde v roku 2018 predal svoje obchodné podiely v spoločnostiach D. s.r.o. a D. SK, s.r.o. za sumu 515 000 eur brutto a v roku 2019 predal obchodné podiely v spoločnostiach V. SC s.r.o. a XBUILD s.r.o. za sumu 100 000 eur brutto). Otec v tomto konaní uvádzal, že po tom, čo z týchto finančných prostriedkov odvedol dane a odvody, zvyšnú časť investoval do rodinného domu v D. na P. ulici s tým, že v konaní pred Okresným súdom Zvolen uviedol, že tieto finančné prostriedky použil aj na splatenie úveru v Londýne a na splatenie daní. Odhliadnuc od toho, že otec tvrdenia o splatení dlhov nepreukázal (preukázal len to, že z týchto finančných prostriedkov zaplatil dane a odvody), súd poukázal na to, že dane a odvody tvoria presne stanovenú časť z určitého množstva finančných prostriedkov a zvyšok je čistý zisk. Pokiaľ ide o splatenie úveru v Londýne, otec túto skutočnosť síce listinne nepreukázal, avšak matka ju výslovne nesporeovala. V tejto súvislosti mal však následne za potrebné adekvátne vyhodnotiť konanie a prístup otca, pokiaľ ide o spoločný byt rodičov v Londýne - byt sa do novembra 2020 prenajímal za čiastku 2 600 libier mesačne, z ktorej sa hradili poplatky a zvyšok bol zisk rodičov. Z listinných dôkazov založených v súdnom spise je zrejmé (komunikácia s agentom v Londýne), že matka detí mala záujem byt aj naďalej prenajímať, nakoľko prinášal obom rodičom pasívne príjmy, otec však s ďalším prenájmom nesúhlasil, hoci agent v Londýne opakovane rodičom uviedol, že byt by sa dal prenajať za čiastku 2 400 libier mesačne. Z komunikácie otca s agentom a predovšetkým z jeho vyjadrení v rámci súdneho konania bolo nepochybné (a otec to niekoľkokrát zopakoval), že nakoľko sú medzi rodičmi spory, týkajúce sa usporiadania a vysporiadania ich majetkových vzťahov, nesúhlasí s ďalším prenájmom bytu, čím sa snažil zmeniť prístup matky tak, aby táto súhlasila s predajom tohto bytu. Zo strany otca sa jednalo o určitú formu nátlaku, tento vedome blokoval možnosť, aby byt prinášal obom rodičom príjem s cieľom dosiahnuť predaj tohto bytu (matka deklarovala, že má záujem byt ponechať pre deti). V rámci konania

prítom otec poukazoval na nedostatok finančných prostriedkov, ktorým odôvodňoval svoju nemožnosť hradiť na výživu detí výživné určené Okresným súdom Zvolen (s ktorou výškou výživného spočítajú súhlasil). Obom rodičom vznikli konaním otca ďalšie náklady, keďže aktuálne musia uhrádzať aj poplatky, viažuce sa na tento byt. S ohľadom na uvedené, súd toto konanie otca vyhodnotil v zmysle § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, že sa vzdal bez dôležitého dôvodu majetkového prospechu. Bez povšimnutia nebolo možné ponechať ani finančné transakcie otca realizované na jeho účtoch, ktoré v období od júna 2019 do decembra 2019 predstavovali v priemere mesačne čiastku cca 4 900 eur nezodpovedajúce otcom deklarovaným príjmom, záväzkom a majetkovým pomerom, pričom z výpisu týchto transakcií je možné odvodiť, že sa v prevažnej väčšine prípadov jednalo o bežné (nákupné) transakcie. Otec taktiež žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu a splatenie ním tvrdených pôžičiek od súkromných osôb, ktoré v priebehu konania vyčíslil na sumu cca 60 000 eur. Súd prvej inštancie nemohol opomenúť, že otec v lete 2020 predal svoj byt na N. ulici v J. za sumu 160 000 eur (čo v konaní uviedol až so značným odstupom času), ktoré finančné prostriedky údajne taktiež použil na úhradu dlhov a úhradu výživného, čo však rovnako nepreukázal. Na strane druhej súd prvej inštancie nespochybnil, že otec hradí splátky hypotekárneho úveru, ktorým je zaťažený rodinný dom v D. na P. ulici a prevádzkové náklady domu. Sporným bol bezúčelový úver, ktorým sa otec maloletých detí zaťažil v roku 2019 po tom, čo sa matka spolu s deťmi odsťahovala zo spoločnej domácnosti a v čase, kedy už medzi rodičmi prebiehali súdne konania. Odhliadnuc od toho, že otec sa týmto úverom zaťažil bez súhlasu matky ako jeho manželky, súd prvej inštancie tento úver na strane otca nezohľadnil. Na strane otca zohľadňoval aj príjem otca z prenájmu bytu na K. ulici v J., ktorý prenájma za čiastku minimálne 890 eur mesačne (s uznanými nákladmi spojenými s jeho užívaním v sume cca 305,56 eur), pričom z príjmu v sume cca 584 eur mesačne je otec povinný zaplatiť daň z príjmu. Na strane matky súd prvej inštancie konštatoval, že spôsob a rozsah výkonu jej práce umožňuje preukázať skutočnú výšku jej príjmov len veľmi obtiažne, pričom dospel k záveru, že tento príjem sa pohybuje v čiastočne vyššej výške, než je matkou deklarovaných cca 1 100 eur mesačne, a to i s ohľadom na jej životnú úroveň. Matka v rámci dedičského konania po svojom otcovi nadobudla byt v T., pričom ale bola povinná vyplatiť ustupujúcich dedičov a následne realizovala nie zanedbateľnú rekonštrukciu bytu, musela tak mať k dispozícii adekvátne finančné prostriedky, keďže v tejto súvislosti nečerpala žiadny úver.

10. S ohľadom na uvedené súd prvej inštancie určil výživné zo strany otca voči I. v sume 280 eur mesačne, voči P. v sume 260 eur mesačne a voči L. v sume 200 eur mesačne, ktorá výška výživného umožní deťom, spolu s plnením si vyživovacej povinnosti zo strany matky, uspokojiť ich odôvodnené potreby a záujmy v dostatočnom rozsahu a otcovi bude zároveň ponechaný priestor k tomu, aby mohol riadne realizovať styk s maloletými deťmi a hradiť s tým spojené výdavky.

11. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej „C.m.p.“).

12. Proti výroku rozsudku o výživnom podal v zákonnej lehote odvolanie otec navrhujúc, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že mu uloží povinnosť prispievať na výživu maloletého I., nar. XX.XX.XXXX sumou 200 eur, maloletého P., nar. XX.XX.XXXX sumou 200 eur a na maloletú L., nar. XX.XX.XXXX sumou 100 eur, ktoré sumy bude povinný zasielať k rukám matky maloletých, vždy do 15 dňa v mesiaci, počnúc právoplatnosťou rozsudku. Odvolanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Zdôraznil, že matka poukazuje na údajné majetkové pomery a postavenie otca, čím odvracia pozornosť od svojich majetkových pomerov a príjmov. Matka v priebehu konania nadobudla do výlučného vlastníctva byt v T., ktorý nákladne a rozsiahlo rekonštruovala, pričom otec má fixný príjem zo zamestnania, je úverovo zaťažený a spláca spoločné záväzky, na ktorých sa matka nepodieľa a správa sa ultimatívne. Jeho finančné zaťaženie v podobe úverov a súdom stanoveného výživného je pre neho neúnosné, matka nesúhlasí s odpredajom bytu v Londýne a neuvedomuje si, že rozvodom manželstva a následným odnesením detí do T. sa všetko nenávratne zmenilo. Nájom bytu v Londýne bol ukončený zo strany nájomcu, od Brexitu opustilo Britániu veľa cudzincov a trvá aj pol roka, kým sa byt prenájme, ceny bytov klesli a nedosahujú úroveň z roku 2017. Jeho pravidelný príjem zo zamestnania nekrýje jeho výdavky (záväzky zostali na jeho pleciach), jeho čas a financie, ktoré môže stráviť s deťmi sú limitované odnesením detí do vzdialenosti 190 km od ich pôvodného bydliska, vzájomnej komunikácii a disharmónii medzi rodičmi nepomohlo ani nariadené výchovné opatrenie, ktorého výsledkom bol odchod matky s deťmi do T.. Správaním sa matky došlo k zvýšeným nákladom na deti, ktoré sama matka v D. emailom zo dňa 13.02.2019 vyčíslila celkovo na

sumu 565 eur mesačne, pričom podľa názoru otca sa jednalo o reálne zohľadnenie nákladov na deti, ktoré sú v T. obdobné. Určené výživné nezodpovedá príjmu otca ani jeho majetkovým pomerom, čo vyplýva aj z tabuľky výdavkov otca, z ktorej je zrejmé, že sa každý mesiac zadlžuje o 1 178,40 eur, pričom takýto stav je dlhodobo neudržateľný. Deklarované výdavky za byt na K. ulici v J. sú skutočné, po predposlednom nájomníkovi musel byt vymalovať, byt bol 2 mesiace neprenajatý, za posledné dva roky sa menili v kuchyni elektrospotrebiče (varná doska, rúra na pečenie, chladnička, výmenník tepla), toto leto sa pokazila umývačka riadu. Podľa názoru otca súd pri výpočte príjmu zvýšil umelo jeho príjem aj napriek tomu, že sa jednalo o reálne vynaložené náklady a ani nezohľadnil, že priemerne 1 mesiac v roku je byt neprenajatý, pretože sa nájomníci často menia. Výpismi z oboch účtov za obdobie od januára 2018 do decembra 2019 bolo dokázané, ako boli peniaze minuté, je z nich jasné, že sú to doplatky za dane, odvody, letná a zimná dovolenka s deťmi, darčeky pre deti na Vianoce, pokazený chladič na aute, výmena brzd, nové pneumatiky, poisťky za dom, byt, auto. V tom čase si zobral úver, sám platil BSM pôžičky, musel predať byt na N., aby si nemusel zobrať ďalší úver na splácanie záväzkov patriacich do BSM. Podľa názoru otca by bolo trvalým riešením stanovenie výživného podľa jeho návrhu, aby mal dostatok prostriedkov na cestovné náklady pri styku s deťmi (svojvoľne vyvolaných matkou jej jednostranným rozhodnutím odísť do T.), rovnako i dostatok prostriedkov na voľnočasové aktivity a čas strávený s deťmi. Matka sa síce v dohode rodičov zaviazala, že bude i ona voziť deti k otcovi do D. a späť, avšak tento svoj záväzok ignoruje. Otec v odvolaní ďalej poukázal na nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie ktorý usúdil, že otcove majetkové pomery mu umožňujú hradiť výživné v stanovenej výške 740 eur mesačne, ktorá predstavuje takmer 50% jeho príjmu. Uviedol, že konkludentne je možné usúdiť, že finančné pomery matky sú mnohonásobne lepšie ako matka popisuje, keďže dokáže dlhodobo financovať neprímerne vysoké náklady na deti, vyplácať súrodencov z dedičstva, nákladne rekonštruovať byt a robiť si výlety do Londýna. V podaní z 12.07.2021 (pripojenému k odvolaniu) otec konštatoval, že nikdy nepovedal, že zarába 10 000 eur mesačne, výplaty sa pohybujú v sume 1 000 až 1 500 eur mesačne pri 8 hodinovej pracovnej dobe. Od času, kedy sa spoznal s manželkou, pracovali v jednej firme a mali rovnaký príjem, počas manželstva manželka odkladala celú výplatu na svoj účet v inej banke a jej úspory by mali predstavovať podľa odhadu sumu 270 000 eur. Matka nikdy neplatila spoločné výdavky. Otec poukázal na nesprávne závery súdu prvej inštancie uvedené v ods.45 rozhodnutia. Pokiaľ ide o byt v Londýne, tento nadobudol z úspor z obdobia pred manželstvom, všetky náklady na byt a život v Londýne hradil on, pričom to bola manželka, ktorá v roku 2017 zablokovala odpredaj tohto bytu.

13. Voči výroku o výživnom podala v zákonnej lehote odvolanie matka opierajúc sa o odvolacie dôvody zakotvené v § 365 ods.1 písm. b/, d/, f/, h/ C.s.p. a tiež § 62 ods.1 C.m.p.. Podľa jej názoru z ods.41 rozhodnutia nie je zrejmé, na základe čoho súd konštatuje, že matka ohľadne svojich príjmov zavádzala, keďže v konaní uvádzala všetky svoje príjmy (vrátane príjmu z prenájmu londýnskeho bytu), do októbra 2020 uvádzala ako svoj príjem príjem zo živnosti a príjem z prenájmu londýnskeho bytu a následne informovala, že tento príjem bol znemožnený konaním otca. V priebehu konania prehľadne informovala o svojich príjmoch, majetku a majetku v BSM a upozorňovala na majetok otca, ktorý otec neuvádzal. Počas ich manželstva otec spracoval aj peniaze na účtoch matky, presúval ich a používal na investovanie. Na pojednávaní dňa 15.04.2021 v priebehu výsluchu podrobne vysvetlila svoje príjmy a financovanie nákladov detí a pokiaľ mal súd pochybnosť, ako vie vyžiť z 2 300 eur mesačne, mohol sa jej podrobnejšie na tieto otázky dotazovať. Pokiaľ súd na ňu hľadá ako na niekoho, kto zamlčuje príjmy a majetok je predpokladateľné, že vychádza z vyššieho príjmu a majetkových pomerov matky, ako bol dôkazmi preukázaný. Súd podrobne neskúmal životnú úroveň matky v porovnaní s otcovou (matka býva v byte po rodičoch, jazdí na 11 ročnej Škode Octavii, otec žije sám v luxusnej novostavbe s bazénom, jazdí na novom Volvo XC 90, má zisky zo spoločného majetku a vedel míňať až 5 000 eur mesačne). Pokiaľ súd považoval skutočnosť týkajúcu sa zdedeného bytu matky po rodičoch a jeho rekonštrukcie za dôležitú, mal nechať možnosť matke vyjadriť sa k nim. Faktom je, že v zmysle uznesenia 14D/34/2019 z 21.11.2019 (po mame matky), nie je matka povinná dedičom z dôvodu nadobudnutia bytu nič vyplácať, v súvislosti s ďalšími dohodami je zaviazaná bratovi vyplatiť sumu 30 000 eur bez stanovenia lehoty, pričom brat vie počkať až do majetkového vysporiadania matky. Nutná rekonštrukcia tohto bytu je realizovaná z podstatnej časti z požičaných peňazí a z malej ušetrenej sumy z prenájmu bytu v Londýne. K ods.45 rozsudku matka uviedla, že v podaní zo dňa 09.12.2020 výslovne uviedla sumu, ktorú mal mať otec k dispozícii a z rozhodnutia nie je zrejmé, či súd zohľadnil časť sumy, ktorá mala otcovi zostať z predaja obchodných podielov. Matka poukázala na to, že otec uvádzal množstvo poloprávd, zamlčoval skutočnosť, výslovne klamal (o splatení úveru za byt v Londýne) a o dlhoch vzniknutých počas výstavby domu, na ktoré v konaní reagovala len podstatnými skutočnosťami vychádzajúc z toho, že súd sa bude

predovšetkým opierať o dôkazy. Tieto skutkové závery nemajú oporu v dokazovaní, súd oprel svoje závery o nijako nepreukázané tvrdenia otca bez toho, aby aspoň konfrontoval matku, či sa jedná o pravdivé skutočnosti, čím nepostupoval v súlade s § 35 a § 36 C.m.p.. Pokiaľ ide o náklady detí mala za to, že výdavky na deti neakceptované súdom (vreckové, náklady na oblečenie, náklady na voľnočasové aktivity) sú nedostatočne odôvodnené a nesprávne právne posúdené. Vychádzajúc z odôvodnenia rozhodnutia je možné predpokladať, že súd znížil náklady na maloletého I. na sumu 685 eur mesačne, na maloletého P. na sumu 583 eur mesačne a na maloletú L. na sumu 400 eur mesačne. Následne priznal výživné na maloletého I. vo výške 51% akceptovaných nákladov, na maloletého P. sumou 45% uznaných nákladov a na maloletú L. 50% z uznaných nákladov aj napriek tomu, že konštatuje také majetkové pomery na strane otca a príjmy, ktoré sú vyššie ako matkine a že matka vykonáva aj osobnú starostlivosť o maloleté deti. Z odôvodnenia rozsudku nie sú úplne zrejmé finálne čísla príjmov rodičov a ich majetky, na ktoré súd prihliadal a ani úvahu súdu týkajúcu sa spôsobu rozdelenia nákladov na deti, ktoré má platiť matka. Skutočnosti uvedené v ods.45 rozhodnutia sa neprejavili v reálnych číslach priznaného výživného a existuje preto rozpor medzi skutkovými závermi o majetku a majetkových pomeroch otca a rozhodnutím súdu. Súd priznal výživné v rovnakej výške ako Okresný súd Zvolen aj napriek tomu, že tento súd počítal s príjmami na strane matky aj s príjmami z prenájmu londýnskeho bytu. Otec medzičasom predal byt na N. ulici v J. za sumu 160 000 eur, pričom už len tieto skutočnosti sú dôvodom na opätovné posúdenie situácie. Matka namietla nesprávny skutkový záver týkajúci sa nákladov otca na cestovanie za deťmi (podľa rodičovskej dohody náklady znášajú rodičia v polovici) a na neprihliadnutie na dôvody vedúce matku k odsťahovaniu sa do T. (neumožnenie bývania v byte na K. ulici, neuvolnenie spoločných prostriedkov otcom na kúpu bytu podľa dohody z 21.05.2020). Zdôraznila, že treba prihliadať na správanie sa rodiča, ktorý sťažuje druhému rodičovi (cez majetok) vykonávanie starostlivosti o deti, ktorý obmedzuje finančné príjmy pre druhého rodiča, ktorými by sa zlepšila aj finančná situácia detí, a to s cieľom donútiť matku podpísať dohodu o BSM podľa predstáv otca. Otec v určitom období matke posielal výživné 84 eur mesačne na tri deti, na pravidelné a mimoriadne výdavky detí oznamované mu matkou neprispieval aj napriek tomu že tvrdil, že sa chce na nich podieľať. Vychádzajúc z faktu, že otec aktuálne zarába viac, znemožňuje príjem matke, má lepšie majetkové zázemie, matka vykonáva osobnú starostlivosť o maloleté deti, mal by otec prispievať na výživu detí vo výške vyššej ako 50% nákladov. Požadované výživné matkou (350 eur, 300 eur a 250 eur) pri zohľadnení nákladov detí akceptovaných súdom predstavuje 63% nákladov pri maloleťom I., 51% pri maloleťom P. a 62,5 % pri maloleťej L., čo je primerané a adekvátne. Matka navrhla, aby odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie, uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloleté deti vo výške 350 eur, 300 eur a 250 eur a zaviazal otca uhradiť aj zameškané výživné, ktoré nie je možné v tejto chvíli vyčíslieť. Matka v priloženom vyjadrení sa k odvolaniu z 20.07.2021 uviedla skutočnosti týkajúce sa odsťahovania zo spoločnej domácnosti v D. do T. v máji 2019, tvrdení manžela o tom, že vykradla ich celý rodinný dom, o údajných úsporách matky, o otcom tvrdenom kladení dôrazu matkou na majetkové vysporiadanie a o likvidačnom výživnom. Matka sa v podaní ďalej vyjadrila k tvrdeniam otca o byte matky, o tom, že matka vyhadzuje jeho rodičov z domu, k znemožneniu striedavej starostlivosti matkou, o robení priekov zo strany matky a programovaní detí proti otcovi matkou a napokon uviedla skutočnosti týkajúce sa postupnej likvidácie matky otcom.

14. V písomnom vyjadrení sa k odvolaniu otca matka poukázala na tvrdenia uvedené v ňom podanom odvolaní konštatujúc, že odvolanie otca obsahuje len opakované nepreukázané tvrdenia otca bez analýzy rozsudku vo veci samej. Uviedla, že jediným záväzkom manželov je úver, ktorý až do odchodu zo spoločnej domácnosti splácala matka, následne ho začal splácať otec. Jedná sa o úver týkajúci sa spoločného domu, ktorý užíva výlučne otec, matka od neho nemá kľúče (otec nechal vymeniť zámky). Iné spoločné záväzky nemajú a ak tieto existujú, jedná sa o výlučný dlh otca. Záväzky neignoruje (ako tvrdí otec), riadne uhrádza záväzky spojené s londýnskym bytom, ktorý musela začať platiť, keď otec znemožnil byt prenajať. Odchod do T. bol vynútený správaním otca, ktorý nepomohol, neumožnil a nebol nápomocný v tom, aby matka vyriešila oddelené bývanie v D., a to aj napriek dohode na ÚPSVaR. Pokiaľ by otec neznemožnil prenájom bytu v Londýne, boli by peniaze na splácanie spoločného úveru a aj na výdavky, ktoré má. Otec dal výslovne pokyn byt neprenajímať, pričom agent potvrdil, že byt môže byť prenajatý, aj keby bol súčasne v ponuke na predaj. Počas konania tvrdila a predkladala dôkazy o majetku otca, pričom otec sa bránil len nepreukázanými tvrdeniami. Náklady na byt na K. (ktorý je spoločným majetkom a ku ktorému matka nemá kľúče) otec nijako nepreukázal a súd správne vychádzal len zo stavu, ktorý sa dal zo spisu zistiť. Výdavky otca v sume 4 900 eur mesačne matka vypočítala z podkladov otca, vychádzajúc z debetov uvedených v dokladoch od otca založených v spise od júna do decembra 2019 (v danom čase otec prispieval na deti sumou 84 eur mesačne). Otec bol nezamestnaný až od júna 2019 po predaji podielu spoločnosti D. za 525 000 eur, čo je možné overiť výpisom zo

Sociálnej poisťovne. Súčasne rozbiehal projekt výstavby bytových domov v Senci, kam investoval časť výťažku z predaja spoločnosti. Matka uviedla, že aktuálne nemôže používať motorové vozidlo, keďže otec jej zabránil vyriešiť poisťku na auto (držiteľom je otec, tento má veľký technický preukaz a bez jeho súčinnosti matka nevie konať). Návrh otca na stanovenie výživného na deti v sume po 200 eur mesačne na starších synov a 100 eur na maloletú Ninku nemá podľa matky oporu vo vykonanom dokazovaní a v zistených skutočnostiach.

15. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení sa k odvolaniam oboch rodičov navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti ako vecne a právne správne potvrdiť. Konštatoval, že prvoinštančný súd pri rozhodovaní o určení vyživovacej povinnosti bral do úvahy odôvodnené potreby detí, zárobkové možnosti a schopnosti rodičov, ich majetkové pomery, so súčasným zohľadnením životnej úrovne rodičov. Obaja rodičia sú podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností ako aj bezpodielovými spoluvlastníkmi viacerých nehnuteľností a preto je po rozvoze potrebné, aby si vysporiadali spoločný majetok. Určená výška vyživovacej povinnosti je primeraná veku a opodstatneným potrebám maloletých detí. K poukazu matky na zvýšené náklady súvisiace so spolupodielaním sa na vození detí k otcovi upozornil, že to bola matka, ktorá bez súhlasu otca presťahovala maloleté deti z miesta ich obvyklého pobytu a zmenila im školské zariadenia. Otec v rámci realizácie styku trávi čas s deťmi aktívne, chodia na výlety, dovolenky, navštevujú rodinných príbuzných, otec deťom tiež zakupuje oblečenie, darčeky. Mal za to, že majetkové pomery, zárobkové možnosti a schopnosti otca mu umožňujú plniť súdom stanovenú vyživovaciu povinnosť.

16. Otec v písomných vyjadreniach z 09.09.2021 a 02.11.2021 odkázal na obsah podaného odvolania. Uviedol, že v auguste mu matka pri preberaní detí povedala, že počas dovolenky otca v zahraničí pôjde do domu, zoberie všetko čo sa dá a čo nezoberie, to porozbíja. Byt v Londýne bol kúpený z jeho úspor nadobudnutých pred manželstvom a hypotéky, pričom matka platí poplatky za byt v Londýne len pár mesiacov, jeho predaj odmietla už v roku 2017 a nie jeho zavinením je tento byt stále prázdny. Matka nevysvetlila, z akých prostriedkov zabezpečila rekonštrukciu bytu v T. a je zrejme, že k tomuto účelu použila prostriedky z BSM úspor. Počas spolužitia ho nechávala všetko platiť a nevedel ju prinútiť, aby platila polovicu BSM výdavkov. Byt na K. nadobudol pred manželstvom, preukázateľne hradil všetky výdavky. Výdavky 4 900 eur mesačne určité obdobie jasne a nepochybne súvisia s výdavkami na deti a domácnosť, preto ich doložil. Za rok a pol bol 3x na dovolenke s deťmi (raz pri mori, 2x na lyžovačke), deťom musel kúpiť zimné oblečenie, požičať výstroj, zaplatiť lyžiarsku školu, na čo mu matka neprispela. Aj dokončovanie domu v D. hradil v plnej miere sám. Matka odniesla deti bez jeho vedomia a súhlasu, prevzala jeho firmu, vzala jeho počítače a auto, ktoré kúpil a prevádzkoval. Výživné je stanovené v likvidačnej výške. Otec doložil uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 17.01.2022, č.k. 11CoP/64/2021-82, ktorým bolo v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen, zo dňa 20.10.2021, č.k. 17P/45/2021-26, nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bol zmenený spôsob realizácie styku otca s maloletými deťmi tak, že otec si maloleté deti prevezme a vráti v mieste aktuálneho bydliska matky (rozhodnutím bol zároveň zmenený rozsudok Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 20.05.2021, č.k-38P/239/2018-474.

17. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 a § 66 C.m.p., keď nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní oboch rodičov, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) a dospel k záveru o ich nedôvodnosti. Keďže výrok rozsudku o rozvoze manželstva a výroky, v ktorých súd prvej inštancie schválil rodičovskú dohodu, týkajúcu sa zverenia maloletých do osobnej starostlivosti matky, zastupovania maloletých detí oboma rodičmi, spravovania ich majetku a styku otca s maloletými deťmi nebol odvolaniami napadnutý (v týchto častiach je rozhodnutie právoplatné) a odvolaciemu prieskumu bolo podrobené rozhodnutie súdu prvej inštancie výlučne v časti týkajúcej sa úpravy pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvoze, a to vo vzťahu k napadnutému výroku o výške výživného, odvolací súd účastníkov konania v tomto rozhodnutí označuje ako matka a otec.

18. Podľa § 2 ods. 1 C.m.p. na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Ako prvoradáde konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods.1 C.m.p., § 380 ods. 2 C.s.p.) .

20. Podľa § 220 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

21. Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia; avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca, nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva strany sporu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument strany nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.9.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. 59102/08/, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17.6.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008). Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/2004).

22. Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je k námietkam oboch rodičov o nedostatku riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia, v ktorom absentuje relevantné právne posúdenie a vyhodnotenie, z ktorého by bolo možné dostatočne vyvodiť akými úvahami bol súd vedený pri posudzovaní výšky vyživovacej povinnosti otca (vrátane riadneho vyhodnotenia nákladov na maloleté deti) možné konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia vzťahujúce sa ku skutkovému a právnomu posúdeniu prijatého výroku o výške výživného, ku ktorej povinnosti súd prvej inštancie zaviazal otca na čas po rozvoде, uvedeným požiadavkám vyhovuje a vznesené odvolacie námietky sú v tomto smere nedôvodné a nepodložené. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že súd prvej inštancie pri posudzovaní výšky výživného zohľadňoval v konaní zistené finančné a majetkové pomery oboch rodičov, v ods. 42 - 44 sa riadne a dostatočne zaoberal rozsahom odôvodnených potrieb maloletých detí, ktoré bez ďalších nákladov spojených s návštevou školy, za hygienické a kozmetické potreby detí a výdavkov na veci bežnej dennej spotreby, prirodzene sa vyskytujúcej v živote detí, ktoré nie je možné exaktne vyčíslieť, ustálil na sumu 447,50 eur mesačne u maloletého I.a, 412,50 eur u maloletého P. a sumu 291,50 eur u maloletej L., a následne rozsah týchto nákladov podrobne posudzoval vo vzťahu k výške životnej úrovne rodičov, posudzovanej v kontexte skutkových zistení vyplývajúcich z vykonaného dokazovania. Odvolací súd sa v tejto súvislosti zhoduje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že z vykonaného dokazovania zistené finančné a majetkové pomery oboch rodičov, boli pre potrebu daného konania zistené v miere potrebnej pre rozhodnutie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností manželov k maloletým deťom na čas po rozvoде manželstva, keď v tomto konaní pri akceptovaní zásady hospodárnosti konania a práva účastníkov na vydanie rozhodnutia v primeranej lehote, by nebolo opodstatneným zaoberať sa spornými záležitosťami týkajúcimi sa spoločného majetku a záväzkov rozvedených manželov (ktoré v priebehu konania rodičia prezentovali rozdielne a vo vzťahu k ich posúdeniu s použitím § 62 ods.1 C.m.p. namietali, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci) a vykonávať k nim ďalšie dokazovanie.

23. Podľa § 387 ods.2 C.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

24. Po oboznámení sa s obsahom spisu a po odvolacom prieskume oboma rodičmi napadnutého výroku rozhodnutia a k nemu sa vzťahujúcemu odôvodneniu odvolací súd uvádza, že sa v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožňuje s dôvodmi rozsudku prvoinštančného súdu vzťahujúceho sa k výroku, v ktorom súd prvej inštancie rozhodol o výške výživného na maloleté deti. Keďže v odôvodnení rozhodnutia vzťahujúceho sa k tomuto výroku dostatočne a podrobne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o výške výživného na tri maloleté deti podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vporiadal i s podstatnými vyjadreniami oboch rodičov prezentovanými v konaní pred súdom prvej inštancie, nepovažuje za potrebné dôvody už vyslovené opakovať (§ 387 ods.2 C.s.p.) a len v záujme doplnenia dôvodov a vporiadania sa s dôvodmi odvolateľov uvedenými v odvolaniach dodáva nasledovné.

25. K uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. f/ C.s.p. (t. j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov účastníkov konania, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je naplnený, keďže rozhodnutiu súdu prvej inštancie vzťahujúce sa k výške výživného na maloleté deti nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré (pre posudzovanú vec) rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení procesného predpisu alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

26. Vo vzťahu k tomuto odvolaciemu dôvodu je treba ďalej zdôrazniť, že hodnotenie dôkazov môže robiť len súd, ktorý ich vykonal. Zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadruje, že záver, ktorý si sudca urobí o pravdivosti či nepravdivosti tvrdených skutočností vzhľadom na poznatky získané z vykonaných dôkazov, je vecou vnútorného sudcovho presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Medzi skutočnosťami, ktoré boli účastníkmi tvrdené a ktoré boli predmetom dokazovania musí sudca už od začiatku dokazovania rozlíšiť tie, ktoré sú vôbec pre prejednanú vec rozhodné. Zákon nepredpisuje a ani dobre nemôže predpisovať pravidlá, z ktorých by malo vychádzať ako hodnotenie jednotlivých dôkazov, tak hodnotenie ich vzájomnej súvislosti. Je tomu tak preto, že hodnotenie dôkazov je zložitý myšlienkový proces, ktorého podstatou sú jednak čiastkové, jednak komplexné závery sudcu o vierohodnosti poznatkov získaných vykonaním dôkazov, ktoré sú potom podkladom pre záver o tom, ktoré skutočnosti účastníkmi tvrdené má súd za preukázané a ktoré tak tvoria zistený skutkový stav. Je treba zdôrazniť, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). V uvedenej veci nemožno súdu prvej inštancie vyčítať žiadne pochybenia a s ním prijatými závermi, ktoré dôsledne podoprel pre vec podstatnými skutkovými zisteniami a ich vyhodnotením jednotlivito, ale aj v ich vzájomnej súvislosti, ktoré sú podrobne uvedené v odôvodnení písomného vyhotovenia rozhodnutia, preto ani nie je možné polemizovať.

27. Odvolací súd zdôrazňuje, že výživným sa rozumejú náklady na uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu je poskytované v súvislosti s jeho všestranným rozvojom, tak po stránke fyzickej ako aj po stránke duševnej. Rozsah nákladov na úhradu životných potrieb osoby odkázanej na výživné je rôzna, a to vzhľadom na vek, zdravotný stav ale aj vzhľadom na nadanie (schopnosti) tejto osoby, spôsob

prípravy na jej budúce povolanie a pod.. Pokiaľ ide o výšku výživného, vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 5, § 75 ods. 1 Zákona o rodine, súd pri určovaní výživného berie zreteľ na odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj na zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, pri zachovaní práva detí podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Základnou podmienkou správneho určenia vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu je vyhodnotenie nákladov na dieťa tak, aby vystihovalo potreby dieťaťa ku dňu vyhlásenia rozhodnutia (§ 217 ods.1 C.s.p.), ktorá musí vychádzať zo všetkých pravidelných a nepravidelných platieb na dieťa, tieto musia vychádzať zo základných potrieb (bývanie, stravovanie, ošatenie, zdravotná starostlivosť, náklady súvisiace o školskou dochádzkou a pod.), a pokiaľ to životná úroveň rodičov dovoľuje, treba zohľadniť aj tiež náklady na voľnočasové aktivity. Po stanovení konkrétnej výšky priemerných mesačných nákladov na dieťa, môže súd pristúpiť k určeniu miery, ktorou sa na stanovených mesačných nákladoch bude podieľať každý z rodičov, pri zohľadnení ich zárobkových schopností, majetkových pomerov, životnej úrovne, počtu iných vyživovacích povinností a ich výšky, plnenia vyživovacej povinnosti aj osobnou starostlivosťou o dieťa, plnenia vyživovacej povinnosti aj vecnými plneniami .

28. V nadväznosti na posudzovaný predmet odvolacieho konania musí ďalej uviesť aj to, že v danom konaní je konajúci súd podľa § 35 C.m.p. povinný zistiť skutočný stav vecí, ktorý je mierou čo najbližšieho priblíženia sa hmotnoprávnemu rozsahu práv, povinností a právom chránených záujmov a činnosť súdu musí smerovať k posúdeniu podmienok, ktoré sú rozhodujúcimi pre určenie výšky výživného povinného rodiča na maloleté dieťa, ktoré je odkázané výživou na svojich rodičoch, t.j. k skúmaniu a dôslednému posúdeniu schopností, možností a majetkových pomerov oboch rodičov a rozsahu odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa. Aj keď sa v danom prípade jedná o konanie riadiace sa ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku, ambícia, aby podklad rozhodnutia bol sumár zistení, ktoré sa čo najviac približujú skutočnému stavu vecí (teda materiálnej pravde), nemôže byť dosiahnutá bez účastníkov konania a zákon aj v týchto veciach trvá na naplnení základných procesných povinností (povinnosti tvrdenia právne relevantných skutočností a dôkaznej povinnosti). Preto pokiaľ matka v odvolaní namieta porušenie jej procesných práv tým, že súd ju nevyzval na vyjadrenie sa k skutočnostiam prezentovaným otcom v priebehu konania, ktoré následne považoval pri rozhodovaní za podstatné, na túto námietku nie je možné prihliadať z dôvodu, že je povinnosťou účastníka konania v priebehu konania vystupovať a konať aktívne v záujme ochrany svojich práv navyiac za situácie, kedy bola matka v konaní zastúpená zástupcom z radov advokátov.

29. Súd prvej inštancie zohľadňujúc v konaní deklarované príjmy rodičov, ich v konaní zistené výrazne vyššie ako štandardné majetkové pomery, zohľadňujúc správanie sa rodičov pred súdom vzbudzujúce pochybnosť o pravdivosti ich tvrdení, následne správne vychádzal z okolností odvodených zo spôsobu života oboch rodičov, podrobne uvedených v ods. 45,46 rozhodnutia, ktoré vzal v úvahu pri rozhodovaní o výške výživného, ktoré uložil otcovi platiť na maloleté deti. Odvolací súd je v zhode s jeho úvahou o potrebe na strane otca zohľadniť okolnosti týkajúce sa nadobudnutia finančných prostriedkov z predaja obchodných podielov v obchodných spoločnostiach (v roku 2018 a 2019), ktorých použitie okrem dane a odvodov otec nepreukázal, aktuálneho neprenajímania spoločného bytu v Londýne vyhodnoteného vo vzťahu k otcovi v zmysle § 75 ods.2 Zákona o rodine, nákladov otca od júna 2019 do decembra 2019, nepreukázania otcom tvrdných pôžičiek v sume 60 000 eur, predaja bytu vo výlučnom vlastníctve otca v lete 2020 za sumu 160 000 eur a nepreukázania účelu použitia prostriedkov z predaja, prenajímania bytu vo výlučnom vlastníctve otca na DO.j ulici v J., ale zároveň aj skutočnosť, že otec hradí náklady hypotéky na spoločný rodinný dom v D. a jeho prevádzkové náklady. Na strane matky pri zohľadnení spôsobu a rozsahu jej práce vykonávanej na základe živnostenského oprávnenia dospel k správne mu záveru o tom, že s ohľadom na jej životnú úroveň vychádzal z úvahy o vyššej výške skutočných príjmov matky, než aké deklarovala v konaní doloženými daňovými priznaniami. Odvolací súd dopĺňa, že výšku životnej úrovne matky je možné odvodzovať aj z nákladov vynakladaných na maloleté deti, ktoré v konaní matka opakovane prezentovala v rozdielnych výškach (v podaní z 12.04.2021 upravených pred rozhodnutím na sumu 685 eur, 673 eur a 451 eur mesačne) a ktoré samé osebe výrazne presahujú v konaní prezentované finančné pomery matky. Pokiaľ matka poukazuje na záver súdu o tom, že nadobudla byt v KO.e s povinnosťou výplaty ustupujúcich dedičov, ktorý následne rekonštruovala, je treba uviesť, že k tejto opakovanej argumentácii otca (po prvýkrát uvedenej vo vyjadrení z 24.03.2021 matke doručeného súdom dňa 08.04.2021) matka do rozhodnutia súdu prvej inštancie nevzniesla žiadne výhrady, pričom skutočnosť, že sa jedná o byt po rekonštrukcii vyplýva z doložených správ ÚPSVaR zaobstaraných súdom v priebehu konania. Pokiaľ matka v podanom odvolaní poukazuje na (nedoložené) uznesenie, sp.zn. 14D/34/2019, z 21.11.2019, (po mame matky), v zmysle ktorého „nie

je matka povinná dedičom z dôvodu nadobudnutia bytu nič vyplácať a tvrdí, že v súvislosti s ďalšími dohodami je zaviazaná bratovi vyplatiť sumu 30 000 eur bez stanovenia lehoty“, je treba uviesť, že argumentácia otca, týkajúca sa bytu v T. po rodičoch matky smerovala k dedičskému konaniu po otcovi matky, pričom zo správy ÚPSVaR Zvolen z 10.02.2020 (čl. 258) vyplýva, že matka v danom čase obývala 4 izbový byt s príslušenstvom, ktorý bol vo výlučnom vlastníctve otca matky (p. E.), ktorý umrel v decembri 2019 a podľa vyjadrenia matky sa táto stane vlastníkom bytu v rámci dedičského konania. Na základe uvedeného odvolací súd uzatvára, že odvolacej námietke matky, týkajúcej sa posúdenia jej finančných pomerov súdom prvej inštancie nemohol priznať úspech.

30. Odvolací súd sa so súdom prvej inštancie plne zhoduje aj v otázke posúdenia a ustálenia odôvodnených potrieb všetkých troch maloletých detí pri ktorej, vychádzajúc z ods. 40 až 44 rozhodnutia (na ktoré v plnej miere odkazuje), súd prvej inštancie správne vychádzal z ich potrieb vyplývajúcich z ich veku, zdravotného stavu, záujmov, so súčasným zohľadnením práva detí podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ktorú v nadväznosti na majetkové pomery rodičov nie je možné považovať za priemernú životnú úroveň) a skutočnosť, že od vydania rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva nevyplývala žiadna podstatná zmena pomerov na strane rodičov a maloletých detí (v čase vydania rozsudku Okresného súdu Zvolen, zo dňa 23.11.2020, č.k. 5P/165/2019-397, ktorý nebol napadnutý odvolaním, už príjem matky netvoril nájom za byt v Londýne, ktorý rodičia cca od septembra 2020 neprenajímali). Konštatuje, že súd prvej inštancie následne správne postupoval aj pri určení miery, ktorou sa na odôvodnených nákladoch maloletých detí bude podieľať každý z rodičov, zohľadňujúc pritom zistenia týkajúce sa majetkových a finančných pomerov na strane rodičov, prevažujúcu osobnú starostlivosť matky o maloleté deti a zároveň na strane otca skutočnosť, že sa o maloleté deti zaujíma, trávi s nimi určený čas styku s vytváraním hodnotného programu, pričom na realizáciu styku musí navyiac vynakladať finančné prostriedky súvisiace s dopravou na a do miesta prevzatia a odovzdania detí (v zmysle uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici, zo dňa 17.01.2022, č.k. 11CoP/64/2021-82, v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen, zo dňa 20.10.2021, č.k. 17P/45/2021-26, bol zmenený spôsob realizácie styku otca s maloletými deťmi tak, že otec si maloleté deti prevezme a vráti v mieste aktuálneho bydliska matky a týmto rozhodnutím bol zároveň zmenený rozsudok Okresného súdu Bratislava III, zo dňa 20.05.2021, č.k. 38P/239/2018-474, v časti týkajúcej sa úpravy styku otca s maloletými deťmi). K odvolacím námietkam oboch rodičov týkajúcich sa percentuálneho určenia podielu výživného z príjmov rodiča, resp. percentuálne určeného podielu rodiča na výške ustáleného rozsahu potrieb maloletých detí neprihliadol z dôvodu, že posúdenie uvedených otázok nie je akýmsi matematickým prepočtom, ale výsledkom skutkového a právneho posúdenia špecifických okolností každého posudzovaného prípadu.

31. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje vecnú a právnu správnosť úvahy súdu prvej inštancie o určení výživného na maloleté deti. K zmene tohto výroku podľa § 388 C.s.p. pristúpil len z dôvodu potreby zosúladiť znenie výroku rozhodnutia so skutočnosťou, že výrok o úprave výkonu rodičovských práv a povinností manželov na čas po rozvode (vrátane výroku o určení výživného) je naviazaný na právoplatnosť výroku o rozvode manželstva (§ 100 C.m.p., § 24 ods.1 Zákona o rodine) a s povinnosťou súdu podľa ust. § 212 ods.2 C.s.p. rozhodnúť o celej prejednávanej veci; z uvedeného dôvodu uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloleté deti v určenej výške od právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva a vo zvyšku návrh matky (požadujúcej pred rozhodnutím súdu určenie výživného vo výške 350 eur, 300 eur a 250 eur mesačne) v tejto časti ako nedôvodný zamietol.

32. O trovách konania rozhodol podľa § 396 ods.2 C.s.p., § 52 C.m.p.

33. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).